

Sláma není plast

Nastavila jsem si na webu obce užitečnou pomůcku. Jakmile se tam objeví nové sdělení, přijde mi o tom zpráva e-mailem. Nějak mi ale nedošlo, kam směřuje výzva obecního úřadu žádající občany, aby do košů na psí exkrementy neházeli odpadky. Žijí snad v naší obci individua, která nedokážou rozlišit psí exkrement od něčeho jiného? Sníženou rozpoznávací schopností trpí zřejmě i ten, kdo do kontejneru na plasty nedávno narval slámu, pravda, v plastovém pytli. Přitom řádně tříděný odpad snižuje obci náklady na svoz komunálního odpadu a tím i poplatky občanů za tuto službu.

S bezohledností se, bohužel, ale u nás v obci setkáváme denně. V září jsme museli nechat utratit naší kočku. Připlazila se domů s rozdrčenou kostrčí. Praštil ji nějaký nedůtklivec holí či něčím jiným? Srazilo ji auto? Nevíme. Muselo se to ale stát někde blízko, jinak by se domů vrátit nedokázala. Proč však někteří řidiči jezdí tou naší úzkou, jednosměrnou Račanskou ulicí šedesátkou a ještě v protisměru? Taky by mě docela zajímalo, kde přišla naše tří koťata v létě ke své hromadné otravě. Že by tu někdo hubil hlodavce a nástrahy řádně nezabezpečil? I to muselo být někde blízko. Desetitýdenní kotě moc daleko nedoťapká.

Zaposlouchejte se do zvuků naší obce v neděli kolem poledne. Vyhláška obecního úřadu ukládá občanům povinnost zdržet se v době od 11 do 15 hod. hlučných činností. Je ticho? Pokud zrovna ano, tak si to milí spoluobčané vynahradi třeba v pátek nebo v sobotu v podvečer, když je náhodou pěkně a chcete si chvilku v klidu posedět na zahradě. Nědkdy přece posekat musí, že.

Podle psychologů je bezohledné chování reakcí normálně slušných lidí na pocity frustrace a bezmoci, s nimiž se čas od času zákonitě potýká každý z nás. Když nikdo, třeba stát, nebere ohled na mě, proč bych měl na někoho brát ohled já? Jenže s takovým způsobem uvažování se nám u nás, ve Statenicích, nikdy líp žít nebude. A vyhlášek k tomu směřujících tu přitom můžeme mít, kolik jen budeme chtít.

Jitka Lenková

LETIŠTĚ A OKOLÍ – problémy jsou všude podobné

Ve čtvrtek 27. června 2013 jsem se zúčastnil spolu se starostou Statenic Janem Sládkem mezinárodní konference, nazvané „Letiště a Region“. Kladenská konference se nakonec ukázala nečekaně zajímavá.

Obsah jednání konference je popsán v podrobné tiskové zprávě, já bych tu chtěl uvést jenom pár mých dojmů – víceméně kusé informace z vyslechnutí přednášek a neformálních debat se zahraničními účastníky, které by však mohly čtenáře z naší lokality zajímat.

1. Letiště Praha, které nás zásobuje hlučným, expanduje. To se projeví mimo jiné pravděpodobnou výstavbou nové přistávací dráhy. Kdy a za kolik bude tato nová dráha postavena, není zatím jisté, nicméně přípravy na její realizaci jsou v pokročilém stadiu. Jak jsem vyrozuměl z informací zástupců letiště, neměla by pro nás přinést – s ohledem na její orientaci – zvýšení hluku.
2. Klid od letadel, který je nám byl v létě dopřán, způsobila generální oprava hlavní letištní dráhy a tudíž využívání dráhy jiné, která je orientována směrem na Prahu. Řízení letového provozu v této souvislosti uvedlo, že pokud letadla startují východním směrem, bude odklon z přímé vzletové dráhy povolen za Vltavou, v oblasti Klecan. Tudíž by se nemělo stávat, že nám budou zatáčet nad hlavami.
3. Silniční a kolejový přístup nové generace z Prahy na letiště je stále ve stadiu úvah a studií. Budoucí silniční systém navazuje na severní část obchvatu hlavního města (dosud nerozhodnuto) a kolejový systém na vedení Buštěhradské dráhy, respektive metra. Nové jsou úvahy a přípravy na přeložení silnice č. 240/II na Kralupy, což by nám v dohledné době mělo pomoci. Tato silnice, která protíná Statenice-Černý Vůl, by se v důsledku této přeložky měla u nás zklidnit.
4. Ukázalo se, že problémy soužití letišť s okolím jsou velmi podobné na různých místech v evropských metropolích. Hlukové mapy, které byly na konferenci prezentovány z letiště v Manchesteru, Barceloně či Stockholmu, jsou podobné hlukové mapě letiště Praha, i když jsou plošně asi rozsáhlejší.

5. Na konferenci byli přítomni jak naši místní zástupitelé z okolí letiště Praha, tak zástupitelé z okolí velkých evropských letišť, například Dublinu, Londýna, Stockholmu, Helsinek, Barcelony a dalších. Zajímavý byl příspěvek zástupkyně francouzské státní instituce ACNUSA (plně financované státem) vykonávající dohled nad dodržováním zásad ochrany životního prostředí hlavními francouzskými letišti. Můj dojem z debat s těmito lidmi byl, že postupy obecních zastupitelstev a občanských sdružení vůči správě letišť jsou stejné. Vzájemná výměna zkušeností však velmi pomáhá získávat nové informace a lepší pozice v jednání s vedeními letišť.
6. Kompenzace letišť vůči obyvatelům, kterým nějakým způsobem zhoršují životní prostředí, jsou si podle příkladů, o kterých jsem debatoval se zahraničními účastníky, podobná – pomoc přilehlým obcím formou finanční podpory vybraných projektů, financování protihlukových opatření, ozelenění okolí, účast na společenských aktivitách obcí. Z porovnání jsem měl dojem, že rozsah a výše kompenzace dosahovaná v našem případě na letišti Praha, je na podobné úrovni jako jinde v Evropě.

Celkově ukázala konference jednak snahu ze strany letiště řešit problémy zhoršování životního prostředí, které jeho provoz způsobuje okolí, jednak novou okolnost, a sice to, že stejné problémy jako my mají ostatní obyvatelé v okolí evropských letišť a že je tudíž nanejvýše rozumné se organizace spojit a postupy a zkušenosti v této oblasti si vzájemně předávat.

Je na místě vyjádřit dík zejména starostovi Únětic Vladimírovi Vytiskovi, který je velmi iniciativní v mezinárodní spolupráci v této oblasti v rámci organizace PAR (Prague Airport Region), a zástupcům letiště Praha, kteří prezentovali řadu zajímavých informací a hlavně umožnili účastníkům konference vidět na vlastní oči průběh výstavby hlavní přistávací dráhy v rámci její generální rekonstrukce.

Pavel Tomek

Letiště a Region Výměna a využití dobrých zkušeností

Ministerstvo životního prostředí

Ve čtvrtek 27.6.2013, proběhla v konferenčním sále ČVUT na Kladně mezinárodní konference s názvem Letiště a Region. Konference se konala v rámci projektu podpořeného Ministerstvem pro životní prostředí. Programem provázela moderátorka paní Veronika Sedláčková. Účast na konferenci byla hojná – dorazilo celkem téměř 80 účastníků, z 27 tuzemských a 15ti zahraničních státních i samosprávných institucí zaměřených na problémy dopravy, územního plánování a životního prostředí.

Účastníky přivítal předseda Prague Airport Region - PAR a starosta Horoměřic p. Václav Kášek a primátor města Kladna a krajský zastupitel p. Dan Jiránek, který promluvil o důležitých vazbách letiště a města především v oblastech zaměstnanosti a dopravy.

V dopoledním bloku přednášek byla pozornost upřena především na plánované železniční spojení Praha-Letiště-Kladno. Jak řekl p. Jan Šulc z odboru strategie SŽDC, stavba by mohla začít již příští rok a bude realizována postupně. Prověřuje se i možnost přímého spojení jižní „ smíchovskou „ cestou na Hlavní nádraží. Pro financování projektu se počítá se zapojením evropských fondů. Pro pozemní dopravu na letiště i pro veřejnou dopravu v jeho okolí má tento projekt zásadní důležitost a vzhledem k tomu bude nutné věnovat všem možnostem financování maximální pozornost.

Zásadní význam má též jednání o propojení středočeské a pražské integrované dopravy. Zástupce Ropidu p. Pavel Procházka potvrdil, že integrace obou systémů může přinést zefektivnění veřejné dopravy v okolí Prahy. Pro spolupráci v této oblasti, ale i při koordinaci územních plánů a hledání možností optimálního financování projektů, včetně využívání evropských fondů je důležité, že bylo podepsáno Memorandum o spolupráci mezi Prahou a Středočeským krajem.

O využívání alternativních paliv mluvil p. ředitel ČSAD Kladno Ludomír Landa. Seznámil přítomné se zkušenostmi při provozu autobusů na CNG (zemní plyn), které zanechávají méně emisí a jsou úspornější. Problémem je vysoká pořizovací cena a nutná infrastruktura pro skladování a čerpání CNG. V oblasti silniční infrastruktury jsme bohužel nezaznamenali žádný významný pokrok v projektu dokončení Pražského okruhu. Stále je projednávána Jižní varianta, ale realizace se bohužel nepřiblížila. Důležité však je, že Dopravní výbor Středočeského krajského zastupitelstva rozhodl o pokračování projektu nové trasy komunikace II/240 - D8 (Kralupy n.Vltavou) R7 (Kněževy).

Association of Villages Around Prague Airport
Velvarská 100, 252 62 Horoměřice, Czech Republic
t. +420 220 971 125, +420 602 298 563 (speaking E, F)
e. ou_horomerice@volny.cz, www.airportregion.cz

Letiště a Region

Výměna a využití dobrých zkušeností

Ministerstvo životního prostředí

Všechna tato témata jsou zároveň předmětem zájmu Dopravního fóra Severozápad, které bylo založeno v minulém roce. Cílem je dát všem důležitým zájemcům napříč odbornou veřejností možnost seznámit se s průběhem důležitých dopravních projektů, diskutovat o nich a podpořit jejich význam a pokud možno je posunout k realizaci.

Druhý dopolední blok byl věnován řešení problematiky snižování emisí přímo na letišti. Byli jsme seznámeni s novými postupy při startech letadel a s výsledky, které letiště dosáhlo v kampani za snížení emisí CO₂ – Carbon Accreditation. O rozvoji letiště mluvil p. ředitel pro provoz Jiří Kraus, který též odpoledne během exkurze na probíhající opravě hlavní přistávací dráhy seznámil účastníky s průběhem prací.

Ředitelka pro komunikaci paní Eva Krejčí popsala historii i současnost fondů, ze kterých Letiště v souladu se smlouvou o spolupráci se sdružením PAR, podporuje realizaci různých projektů v našich obcích. Zajímavá byla i prezentace firmy WheelTug, která dokončuje vývoj elektromotorů pro pozemní pohyb letadel. Aplikace elektromotorů přinese významné snížení emisí i hluku na letišti a v jeho okolí.

Odpolední blok zahájil prezident ARC– Sdružení evropských letištních regionů Sergi Alegre a poslanec a náměstek primátora Kladna p. Miroslav Bernášek.

Vyslechli jsme zajímavé zkušenosti našich kolegů ze Švédska o možnostech snižování emisí CO₂ z pozemní dopravy na letiště, tak jak jsou úspěšně aplikovány v okolí švédských letišť. V praxi je možné využít jejich metod pro výpočet vlivů plánovaných opatření – využití alternativních paliv, více cestujících ve veřejné dopravě a dalších, na snížení emisí CO₂. V prezentaci společnosti ACNUSA se mluvilo o kontrole a snižování hlučnosti a emisí v okolí francouzských letišť. Dále jsme se dozvěděli o podpoře výměny dobrých zkušeností ze strany ARC a také o různých aspektech udržitelného rozvoje letiště i regionu podle poznatků Centra pro leteckou dopravu a životní prostředí z manchesterské univerzity.

S řadou těchto zajímavých zkušeností se mohli experti z letiště, ROPIDU a Středočeského krajského úřadu seznámit i na studijních cestách pořádaných v rámci projektu D-AIR (Snížení emisí CO₂), jehož nositelem je naše sdružení PAR.

Věříme, že konference přinesla řadu zajímavých poznatků, které doplnily obecný přehled zúčastněných odborníků na problematiku dopravy v okolí letiště.

Zapsal Vladimír Vytiska
Člen rady PAR a starosta Únětic

V Úněticích 27.6. 2013

Ministerstvo životního prostředí

Projekt je financován z Revolvingového fondu MŽP ČR.

Association of Villages Around Prague Airport
Velvarská 100, 252 62 Horoměřice, Czech Republic
t. +420 220 971 125, +420 602 298 563 (speaking E, F)
e. ou_horomerice@volny.cz, www.airportregion.cz

"U zvířat je to jako u lidí – mají svoje nálady a vrtochy, ale hlavně mají duši."

VLASTNÍ NEBO CIZÍ – všichni dostanou stejnou péči!

MVDr. Eva Černochová vypráví o svých příhodách se zvířaty s láskou a hlavně s humorem.

Stejně jako pro sebe, tak i pro naše chlupaté kamarády hledáme tu nejlepší lékařskou péči. Mít ji v místě bydliště je skutečně bonus. Dnes mohou i Statenice říct, že mají svého veterináře, lépe řečeno veterinářku. MVDr. Eva Černochová je usměvavá dáma, která vás neodmítne a víc než o vlastní pohodlí jí jde o pohodlí němých tváří, se kterými se denně setkává. Věnovala mi svůj čas pro rozhovor, který byl v duchu dobré nálady, i když ne vždycky se v její ordinaci odehrávají úsměvné příběhy.

Paní doktorko, jak dlouho působíte ve Statenicích a co můžete pacientům nabídnout?

Žiji tady už pět let a moc se mi tady líbí. V minulosti jsem pracovala u kolegy v Břevnově a pak měla ordinaci v Vinohradech. Často jsem ale cestovala za nemocnou maminkou na Suchdol, a proto jsem hledala výhodnější lokalitu, abych to měla všude blízko. Statenice byly úplně ideální. Začala jsem pracovat s mojí dcerou, která studuje ČZU na Suchdole a zajímá se o výživu zvířat. Pro její praxi je toto ideální příležitost, navíc se dostane do kontaktu s majiteli zvířat. Měla jsem šikovnou sestřičku, s kterou jsem mohla bez problémů operovat, ale ta mi vážně onemocněla a nevím, jestli jí zdravotní stav dovolí vrátit se. Čili budu muset časem vyřešit alespoň vhodnou asistenci k operacím.

Nabízím kompletní lékařskou péči, například gynekologické vyšetření, kastraci, čištění zubního kamene ultrazvukem a v neposlední řadě homeopatickou léčbu, magnetoterapii a léčbu akupunkturou, se kterou mám opravdu výborné výsledky.

Sama zvládnou kastrace nebo šití tržných ran, vážnější případy, jako přetržené vazy a podobně, posílám do Horoměřic nebo na Suchdol, kde jsou kolegové vybavení i na složitější operace. Vzhledem k tomu, že se dlouho a dobře známe, je komunikace s nimi mnohem lepší. I ve veterinární medicíně existují specialisté, a proto je nutné některé pacienty poslat k nim, aby se jejich zdravotní stav rychle zlepšil a léčba se zbytečně neprodlužovala.

Mít ordinaci ve vlastním domě je trochu zavazující. Dá se práce oddělit od soukromí a máte čas na koníčky?

Ano, mám ordinaci v domě a pacienti, nebo lépe řečeno páníčci mých pacientů, vědí, že mi mohou zavolat kdykoli. Tak trochu už si zvykli, že jsem tady vlastně pořád. Kromě soboty ordinuji každý večer, což vyhovuje lidem, kteří chodí do práce a přes den by se ke mně pohodlně nedostali. Vždycky říkám, ať raději zavolají, aby nemuseli čekat, to pro zvířátko není dobré, obzvlášť když mu není dobře. Teď moc času nemám, přiznávám, ale ve volných chvílích ráda čtu a mám kamarádku, která se snaží mě pravidelně vytáhnout do kina nebo do divadla. Snažím se najít si tu chvíli jenom pro sebe, ale té práce je opravdu hodně. Manžel se naučil i vařit, protože někdy je to se mnou skutečně náročné. Už proto, že nutné být stále „v obraze“, čili se musím neustále vzdělávat.“

Akupunktura a homeopatie jsou metody známé u lidí, ale u zvířat už nejsou tak obvyklé...

Akupunktura mě zaujala už na vysoké škole, tak jsem se n ni zaměřila. V rámci

jedné studentské práce jsme s kamarádkou pomocí akupunktury zkoušely narušit bachorové rotace u krávy. Já jsem krávu napíchla a kamarádka poslouchala ozvy na břicho. Asistoval nám spolužák z nižšího ročníku, který měl krávu držet. Jen tak ležerně tam postával a já mu povídám: "Já nevím, jak bude ta kráva reagovat, stoupni si radši blíž a chyt' ji pořádně." On jen mávl rukou, jako že jsem nějaká chytrá, pro krávu to byl samozřejmě šok, co se to s ní děje, a tak kopla toho dvoumetrového kluka přímo do břicha. Naštěstí mu neublížila, ale pořádně to s ním otřásl. Pak už s námi dělat nechtěl.

Každopádně akupunktura funguje u zvířat úplně stejně jako u lidí. Za ty roky praxe a zkušeností dnes dokážu odhadnout, jak bude zvíře reagovat. Nejprve ho vyšetřím a potom zvolím nejvhodnější postup. Mám osobní zkušenost s mým králíčkem jezevčíkem, který nešťastnou náhodou ochrnul. S kolegou na Břevnově jsme udělali rentgen, který zjistil, že naštěstí nemá nic zlomeného, a on mi tehdy řekl: „A teď je to jen a jen na tobě.“ Přivezla jsem vystrašeného pejska domů, napíchala mu jehličky a nahřívala ho laserem. Po čtyřech dnech se postavil na nohy a po týdnu byl úplně v pořádku. Píchala jsem jehličky kočičkám, pejskům i králíčkovi a všechna zvířata to snášela skvěle a zotavila se ve velmi krátkém čase. I s homeopatií je to jako u lidí. Často a ráda ji aplikuji, protože zvířeti se brzy uleví bez zbytečné zátěže organismu. Jezdila jsem na školení s dalšími lékaři a všichni jsme se shodli na tom, že je to léčba velmi účinná a velmi šetrná. Jezdili mi sem ob den lidé z Berouna se sedmiměsíčním perským kocourem, který měsíc po očkování ochrnul. Po pátém sezení se postavil a začal chodit. Nebo mi sem přijela paní s kocourkem, kterého někdo přifelil a měl brokur u pátě. Zvolila jsem akupunkturu a za nějaký čas se začal pohybovat lépe a dnes skáče jako dřív. Těší mě, když vidím ty výsledky a často jsem dojatá, když mi lidé volají a děkují mi. Každopádně je velmi důležitá prevence, stejně jako u lidí, abychom nemuseli podstupovat žádné léčebné procedury.

Jak zvířata snášejí napíchnuté jehličky?

Úplně suprově! Někdy u toho i spí, pravdu. Jde jen o poprvé, než mu napíchnu prvních pár jehel. Nevím, jaké pocity mají zvířata, ale myslím, že budou podobné jako u lidí, kdy cítí brnění, jako když se bouchnete do brňavky. Ale určitě vím, že mají žízeň. Vpíchnutí jehly uvolní zablokovanou energii, která způsobí tělesné teplo. Pro představu: Vpíchnu jehlu do správného bodu a ten se začne jakoby nabíjet, což způsobuje, že jehlička začne po chvíli

pomaličku vyjíždět ven. Jednou jsem měla jezevčíka, který spadl do mezery mezi stoly a nemohl chodit. Čtvrtý den jsem ho napíchala, s paní jsme si povídaly a pejsek si ty jehličky začal pomalu vytahovat a kladl mi je na stůl. A pak začal normálně chodit. Když zvířátka napíchám, ještě je nahřívám malou laserovou lampou, která prohřívá tělo zevnitř. Je to stejná lampa jako pro lidi a velmi účinně pomáhá například při lupénce, akné nebo bérceových vředech. Používám ji hlavně po operacích, když zvíře špatně chodí a podobně. To mi přišla paní s králíčkem, na pohmat byl v pořádku, dobře dýchal, neprojevoval žádné známky nemoci, ale paní říkala, že je takový jako bez nálady, tak jsem ho prohřála, dala mu kapičky a řekla paní, ať mi večer zavolá, jak to vypadá. No a večer mi paní napsala, že je králíček v pohodě, normálně běhá a žere. A takhle jsem dala do pořádku všechny moje pacienty.

Kolik máte dnes pacientů a jak se chovají?

Dneska mám kolem čtyř stovek pacientů. Převážně jsou tady z okolí, protože svoje pražské pacienty jsem musela nechat v Praze, ale po dohodě je jezdím navštěvovat. Na zvířátkách tady je hodně znát, že jsou na venkově a hodně běhají venku, jsou v přírodě mnohem víc, než pražská zvířata, která bývají často zavřená doma a ven chodí jen na procházky nebo se vyvenčit. A ten takzvaný syndrom bílého pláště pozorují i u zvířat. Každé se chová jinak. Některá jsou nervózní a koušou. Když je naočkují, celkově je oslabím, pak si deset dní vytváří protilátky a může jim být i špatně. Celkově je to pro zvířata stres a to si zapamatují. Navíc nemohou mluvit, o to je to horší.

Setkáváte se i se zanedbanými zvířaty?

S viditelně zanedbanými zvířaty ani ne, spíš vidím problém v tom, že dost lidí, hlavně u koček, podceňuje odčervení. Vždycky, i před očkováním, se ptám na to, jestli je to zvíře odčervené. Paní přinesla kočku na kastraci a řekla, že je odčervená, já jsem jí dala narkózu a ona vzápětí vyzvrátila obrovské klubko škrkavek. Musela jsem počkat, až se vyzvrací a potom jsem rychle provedla operaci. Ale na rovinu jsem řekla, že nevím, jak to kočička zvládne. Bylo to pro ni velké zatížení organismu a strašně ji to vysílilo. Jiná paní chtěla očkovat kocourka, tvrdila mi, že je třikrát odčervěný, já jsem ho naočkovala, ale on měl takovou

reakci, že nepřežil. Já to nepoznám, jestli je odčervěný nebo ne. To je zodpovědnost majitele, jak je v tomto směru důsledný a já jeho slovo беру za bernou minci. Tohle bylo opravdu nepříjemné. Napsala jsem zprávu o úmrtí a kocourka poslala na pitvu. Ta prokázala, že byl začervěný. Paraziti uvnitř těla vylučují toxiny ty otravují celý organismus a zvíře oslabují. Přesto, že tomu kocourkovi byly už čtyři měsíce, nezvládl to. Když chodí kočka ven, je velká pravděpodobnost,

lena na sanitní jatka, kam se vozí dobytek třeba se zlomenou nohou. Přebírala jsem zvířata, odebírala jim vzorky a krev, to byla zajímavá a velmi poučná praxe. Byla jsem i ve šlechtitelském ústavu prasat a práce to byla opravdu různorodá. Když jsem bydlela v Novém Bydžově, měla jsem staršího spolužáka, který jezdil ke Kinského koním do Chlumce. Vždycky za mnou přišel a povídal: "Ty se stejně nudíš, pojď se mnou." Tak jsem mohla vidět třeba koliky u koní,

což je nepříjemné, ale v praxi mi to hodně pomohlo. Často mě zavolali, abych udělala něco drobnějšího, co jsem zvládla, aby nemuseli volat jiné kolegy. Každá taková příležitost pro mě byla samozřejmě velmi užitečná. Potom jsem chvíli přednášela na zemědělské univerzitě na Suchbátce, na to hrozně ráda vzpomínám. I pro studenty to byla změna, protože většinou jim přednášeli profesori, kteří šli učit hned po škole, teorii měli, ale nikdy nebyli v praxi. Ukazovala jsem jim i akupunkturu, občas si přivedli i svoje pejsky a pro jejich studium to bylo velmi přínosné. Studenti mě měli rádi a mě to ohromně bavilo, ale víc jsem se přece jen chtěla věnovat ordinaci.

Vzpomenete si na nějaký opravdu zajímavý zážitek?

Prožila jsem toho opravdu hodně. V Břevnově přišel do ordinace pán a prosil, jestli bych mu nemohla jít do auta oočkovat kočky. Bylo mi to divné, proč do auta, ale šla jsem tam. Přijdu k autu s těmi vakcínami v ruce, on otevřel dveře a tam byly dvě pumy. To bylo zděšení, opravdu. Lidi na chodníku koukali a on se ani neměl k tomu, aby mi je třeba podržel. Řekl mi, že je dostal jako dárek k narozeninám a že to byla taková malá roztomilá koťátka. Nevěděl, co s nimi, a ani nevím, kde nakonec skončily.

Pak si vzpomínám na jednu příhodu ze šlechtitelského ústavu, kde jsem byla po škole. Kromě prasat tam, byli i kančí. Ženy k nim nesměly, protože kanec umí být pěkně nebezpečný. Jenže tehdy onemocněl kolega a kanec potřeboval píchnout antibiotika. "Nedá se nic dělat, musíš tam ty," řekli mi tehdy. Tak jsem tam šla, ošetřovatelé zvíře zafixovali, já jsem ho poslechla, píchla mu injekci a, i když jsem měla strach, všechno dobře dopadlo. Dva dny na to přišel kolega a šel kance ošetřit. Kanec se asi naštvál, otočil se a klem roztrhl kolegovi celou nohu. Ten pak měsíc marodil. U zvířat opravdu nikdy neodhadnete, jak se zachovají.

Tenhle malý kocourek se paní doktorky vůbec nebál a ještě hezky předl.

že se takovým parazitům nevyhne. U štěňat si to lidé hlídají víc, ale s kočkami na odčervení tak často nechodí. Léky na odčervení by se měly dávat dvakrát za sebou s odstupem dvou týdnů, aby se pokryl celý cyklus parazita. Většinou ale lidé podají jen první dávku a druhou už ne. Od této příhody opravdu bez odčervení neočkují. A v tom už neudělám jedinou výjimku.

Kde jste získávala praxi, než jste začala sama ordinovat?

Po gymnáziu jsem šla studovat veterinu do Brna, protože další je až v Košicích. Po ukončení studia jsme měli povinnou půlroční praxi, během níž jsem byla třeba u drůbeže, také jsem chvíli jezdila po obvodech s lékařem a potom jsem byla přidě-

Otázky pro starostu

Někteří lidé říkají, že obecní úřad a zvláště vy jste vůči žádostem lidí nevstřícní. Můžete se k tomu vyjádřit?

Žádosti občanů vyřizujeme každou stejným způsobem. Máme jeden metr na všechny. Lidé mi ale vytýkají, že neřeším věci „po sousedsku“. To znamená, že popřu platná pravidla a budu rozhodovat podle čeho? Celkem 1270 trvale hlášených občanů plus majitelé nemovitostí v obci tvoří „akcionáře“ obce. Tedy všichni mají stejná práva a povinnosti. A z toho vycházíme při našem rozhodování. Jeden z hlavních „sousedských“ problémů vyplývá z nechtěné dělby práce mezi stavebním úřadem a námi. Občané za námi chodí s tím, že když to schválí obec, tak to schválí i stavební úřad. A protože nechceme opakovat chyby z minulosti, tak ta nepopulární „ne“ slyší od nás. Ale my musíme dbát na dodržování regulativů územního plánu. Musíme vyžadovat dodržování norem pro zasakování, napojování na místní komunikace, pravidel pro zábor veřejného prostranství např. při stavební činnosti. Jde o to, aby si občané zvykli na to, že v obci se snažíme zavést řád a pořádek platný pro všechny bez výjimky. Jsou lidé, kteří naše jednání chápou a pravidla akceptují, jsou občané, kterým se jednotlivá rozhodnutí nelíbí a tedy podle nich jednáme „po sousedsku“, protože nechci souhlasit s výjimkou.

Pitná voda tekla v létě i na Račanech a málokdy je teď kalná. Výpadky elektrického proudu jsou minimální. Jak se toho podařilo dosáhnout?

Došlo k podstatnému zlepšení spolupráce s 1. Vodohospodářskou společností, zejména s ing. Janskou, s panem Bilkem a s panem Křížem. Za to jim patří poděkování. Jde o lepší koordinaci vodárenských zařízení se sousedními obcemi a o změnu technologie údržby vodárenských zařízení. Takže jsme nepocítili havárii na přivaděči Suchdol. Za to patří poděkování starostovi Tuchoměřic ing. Radostnému, který souhlasil s dočasným propojením systémů. Měli jsme také štěstí, že nedošlo k jiným poruchám, které omezují množství dodávané vody a také její kvalitu. Nicméně je třeba říci, že rostoucím problémem jsou automatické zavlažovací systémy, které se v obci množí a negativně ovlivňují noční napouštění vody do vodojemů jak v Tuchoměřicích, tak ve Velkých Přílepech. Novela „vodního“ zákona v paragrafu 15, odst. 4, umožní omezení dodávek pitné vody. To může postihnout i naši obec. Tedy i nadále platí šetřit a pokud možno vypínat automatické zalévání a napouštění bazénů v kritických obdobích.

Z iniciativy starostů obcí Dobrovolného svazku obcí Od Okoře k Vltavě a několika dalších obcí z druhého břehu Vltavy jsme jednali se zástupci společnosti ČEZ. Zástupci ČEZ připustili poruchovost distribuční sítě. Letos bude ČEZ investovat do zlepšení distribuce v naší oblasti 22 mil. Kč. Důležitá byla společná iniciativa starostů, protože jednotlivé pokusy, např. Libčic, k ničemu nevedly.

Společné iniciativy starostů pokračují na přeložce silnice č. 240/II a na údržbě a čistotě silnic 2. a 3. třídy v naší oblasti.

Jak se v praxi osvědčily a vymáhají vyhlášky o zákazu ohňostrojů a nedělním klidu? Jak se má zachovat občan, jehož např. soused tyto zákazy porušuje? Kde to má ohlásit?

Co se nedělního poledního klidu týče, tak si myslím, že u nás, v části Černý Vůl, se začíná dodržovat. U ohňostrojů je to horší. Nicméně je to o osvětě mezi lidmi. Nejprve by měli nespokojení spoluobčané oslovit své nedisciplinované sousedy a požádat je o dodržování dané vyhlášky. Nebude-li na to soused brát opakovaně ohled, pak se občan může obrátit na obecní úřad, který to bude řešit domluvou, a nepomůže-li domluva, tak v přestupkovém řízení. Tak daleko však nechceme zajít. Jiná věc je dodržování nočního klidu

po 23. hodině. Nespokojený občan se může obrátit na Policii ČR v Libčicích. Oni naši vyhlášku mají a pravidla znají. Chce-li někdo mít na svém pozemku zábavu i po 23. hodině, pak to může pro klid duše oznámit na obecním úřadě 14 dní před akcí. Rovněž doporučujeme obejít sousedy, informovat je a požádat o souhlas.

Zda a kdy dojde

- k umístění tabulek s názvy ulic v nové výstavbě v Černém Vole;**
- k nahrazení dočasného dopravního značení „slepá ulice“ umístěného obcí před cca 4 lety u vjezdu do ulice „Na skále“ za označení trvalé, které nebude otáčeno a posouváno tak že je špatně čitelné;**
- dojde k vyčištění komunikace „Skalní“ a prostoru před zahradnictvím, kde se tvoří neustále naplavené nánosy bahna a písku, a jak bude tento trvajících problém řešen?**

Praxe v této obci je ta, že občané obec upozorní, že někdo značku ukradl nebo že si jí přejí umístit jinde nebo že značka vůbec chybí, protože ji tam obec neumístila. Tedy napište žádost o umístění názvu ulice a obec ceduli pořídí a instaluje.

Ulice Na Skále není obce. Investor, který ji postavil, včetně veřejného osvětlení, kanalizace a vodovodu, obec nepožádal o její převzetí. Není povinností obce se starat o majetek, který jí nepatří. Obec ale i na soukromých komunikacích v celé obci provádí zimní údržbu. Obec nemá pracovníka, který by obcházel obec a zaznamenával nedostatky. Je v obci zavedený systém, že občané nás na takové nedostatky upozorňují a obecní úřad je podle rozsahu problému vyřizuje. Kontaktní osobou na obecním úřadě je Jana Špičáková.

Co se úklidu ulice Skalní týče, tak bych chtěl říci, že obec se stará téměř o 20 km komunikací. Není v silách 3 technických pracovníků vše rychle a dokonale vyčistit. Navíc problém ulice Skalní je ten, že z jednoho velkého pozemku, který se Skalní sousedí, není zajištěná likvidace dešťových vod na pozemku a bahno a písek stékají na obecní komunikace. S majitelem tuto záležitost řešíme. Obec zažádala o dotaci na zametací stroj, kterou dostala. Nový zametací stroj bude mít obec k dispozici v prosinci 2013. Tím se situace podstatnělepší.

Co se děje v Jablůňovém sadu směrem ze Statenic na Horoměřice? Vypadá to tam jako na skládce – viz. foto.

Majitel pozemků Jabloňový sad začal realizovat práce, které mu umožňuje stavební povolení. Jedná se o výstavbu suchého poldru, zatrubnění dešťové kanalizace, úpravu protihlukového zemního valu a další zemní úpravy. Majitel pozemků Jabloňový sad opakuje stejný scénář, který již ve Státnicích uplatnil v případě první navážky. Tu ve svém projektu nazval mezideponie. Problém je, že z Jabloňového sadu je i nadále opravdu skládka, žádná mezideponie či podobně, na kterou různé firmy naváží odpad, a to nejen stavební. Další problém je, že stavba je prováděná podle našeho názoru nepřehledně, aby se nedalo v konečné fázi nic zjistit. Území je nevytyčené, dělníci pracují „podle oka“, při své návštěvě za přítomnosti zástupce firmy CPI nám nebyl předložen stavební deník, území není hutněno, jak je psáno ve stavebním povolení, výše šachet dešťové kanalizace je určena opět podle oka. S tím se nechceme smířit.

Smutné je, že kromě Okresního inspektorátu České inspekce životního prostředí ani Stavební úřad Velké Přílepy, ani Vodoprávní úřad MÚ Černošice na naše dopisy neodpovídá. Nechceme se smířit ani s tím. Důvody jsou jednoduché. Stačí citovat z různých povolení či stanovisek:

Ze stanoviska **odboru životního prostředí MÚ Černošice z 22. 6. 2007** k žádosti o dočasné uložení zeminy na parcelách Jabloňový sad: „*Orgán ochrany životního prostředí upozorňuje, že parcely Jabloňového sadu jsou řešeny platným územním plánem jako obytné území. S uvažovaným využitím pozemků pro dočasné uložení zeminy orgán ochrany přírody nesouhlasí neboť využití pozemků není v souladu s regulativy platného územního plánu obce Státnice. Změna funkčního využití nebo přiřazení dalších ploch je možná pouze změnou územně plánovací dokumentace.*“ Obec do dnešního dne žádnou žádost o změnu územního plánu neobdržela.

Z dopisu Generálního ředitelství České inspekce životního prostředí ze **13. 12. 2008** adresovaného o. s. Via Magna mimo jiné skutečnosti uvádíme: „*Při současném stavu území, tedy s navážkou velkého množství zemin a při přívalových deštích, je pravděpodobná možnost většího odnosu zeminy k chatové osadě, kde se deprese*

zužuje. V části deprese se v konečném řešení lokality plánuje vybudování poldru a protipovodňové ochrany.“

Z rozhodnutí **odboru životního prostředí MÚ Černošice z 2. 5. 2008** o vydání stavebního povolení na stavbu suchého poldru v lokalitě Jabloňový sad: „*Účel: zdržení dešťových vod z hydrogeologického povodí a z nově zpevněných ploch v lokalitě Jabloňový sad před jejich odvedením do dešťové kanalizace obce Státnice.*“ Obec ani tehdy a ani nyní žádnou dešťovou kanalizaci Pod Višňovkou neměla a nemá. Jak mohlo být takové stavební povolení vydáno?

Proč se obec musí v této věci angažovat? Je to porušení právního řádu – využití plochy jinak než stanoví územní plán a hlavně je to ohrožením obce samotné.

Co jsme v tomto směru zatím udělali? Dne 9. září 2013 jsme napsali podnět na Českou inspekci životního prostředí, jejíž pracovníci do obce přijeli a spolu s místostarostkou lokalitu Jabloňový sad navštívili a dostali další doplňující informace. O krocích pracovníků inspekce nejsme informováni. Z jejich podnětu jsem požádal o spolupráci i libečické oddělení Policie ČR, aby zjistila, kdo tam odpad naváží, nebo kdo tam svoz odpadu organizuje. Zatím jejich odpověď nemám. Vodoprávnímu úřadu MÚ Černošice jsem poslal dopisy dne 10. 6. 2013 a 12. 9. 2013, které zůstaly bez odpovědi. Stejná situace je se stavebním úřadem Velké Přílepy. Již v květnu jsem požádal pracovníka CPI o poskytnutí informací k zahajované stavbě. Ani na tento dopis jsem odpověď nedostal.

V dalším čísle Zpravodaje vám poskytneme další informace o vývoji situace.

Máte-li vy poznatky či upozornění týkající se této věci, prosím, předejte nám je, nejlépe s fotodokumentací.

Děkujeme těm občanům, kteří nás upozorňují na dění v Jabloňovém sadu a poskytují důležité informace.

Připravila Jitka Lenková

OBEC STÁTNICE

Obecně závazná vyhláška obce Státnice č. 4/2013

kteřou se mění obecně závazná vyhláška č. 3/2012 k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku

Zastupitelstvo obce Státnice se na svém zasedání dne 17. 6. 2013 usnesením č. 207/7/10 rozhodlo vydat v souladu s § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o obcích“), tuto obecně závaznou vyhlášku, kterou se mění – doplňuje – text obecně závazné vyhlášky č. 3/2012 schválené usnesením zastupitelstva č. 111/8/2 ze dne 14. 5. 2012

Čl. 1 Změny

Čl. 3 Závazná omezení přidává se odst. (7), který zní:

Každý je povinen zdržet se o nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu v době od 11.00 do 15.00 hodin veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících nadměrný hluk, např. sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů, vrtacích kladiv, brusek apod.

Čl. 2 Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 01. 7. 2013

Ing. Jan Sládek
starosta

Ing. Miroslava Šmardová
místostarostka

„Atletika mi dala možnost procestovat celý svět a postavit si dům snů ve Statenicích!“

Jak se plní olympijský sen

... aneb z Litoměřic až do Athén

Atletika ji učarovala už v dětství. Měla svůj velký sen – získat medaili na Olympijských hrách. Nevěděla, jak to udělá, ale moc si věřila, že to dokáže. Ušla dlouhou cestu, která byla opravdu trnitá. Ale tahle dáma se nevzdala a bojovala dál. Když měla splnění svého snu na dosah, pár centimetrů jí to překazilo. Smířila se s tím, že na kov z olympiády nedosáhne, a v tu chvíli se všechno otočilo vzhůru nohama. O tom, jaké to je, když se karta obrátí, ví svoje diskařka Věra Cechlová Pospíšilová, naše bronzová olympionička a hrdá obyvatelka Statenic. Přijala jsem pozvání na krátké povídání, které se protáhlo na dvě hodinky. Pojd'te se seznámit, prosím!

Věrko, jaké bylo Tvoje dětství? Byla jsi jako ostatní děti?

Narodila jsem se v Litoměřicích a od malička jsem milovala atletiku. Od první třídy jsem navštěvovala atletickou přípravku, ale ve čtvrté třídě se to tak nějak lámalo, a tak jsem si našla atletický oddíl. Ale protože v Litoměřicích žádný nebyl, musela jsem jezdit do Lovosic. Dítě jsem byla víceméně hyperaktivní, takže atletika byla výborná volba. Ono se nedá v tak útlém věku vyhranit pro jedinou disciplínu. Mně se líbilo, že si můžu dělat, co mě baví – sportovat. Nikdo mě nenutil a nikdo neodrazoval, byla to moje svobodná volba. Sice mě měli spolužáci za blázná, protože zatímco oni ve volném čase dováděli na koupališti, já jsem každou volnou chvíli trávila na hřišti. Nikdy jsem toho ale nelitovala. Mým snem byla olympiáda a pamatuji si, jak jsem si do malého deníčku zapisovala svoje první atletické pokusy a závody a když jsem potom v televizi sledovala velké soutěže, odepisovala jsem si, kolik mi ještě chybí do toho limitu potřebného pro kvalifikaci na olympiádu. Nikdy jsem nepřestala věřit, že to vyjde.

Ale od přípravy na bednu je hodně dlouhá cesta. Jaká byla?

Po základní škole jsem vystudovala Sportovní gymnázium v Kladně se zaměřením na trenérství a anatomii sportovce. Nikdy jsem si neuměla představit, že bych dělala něco jiného než sport. Tak strašně moc jsem si přála dostat se na olympiádu a mým úplně nejtajnějším snem byla olympijská medaile. Rozhodla jsem se, že pro to udělám všechno a že to zvládnou. Věřila jsem si a tak jsem fakt dřela. Nej dřív jsem neměla jasno v tom, co by mi sedělo nejlépe, tak jsem skákala do výšky a kombinovala to s diskem, což je trochu nestandardní kombinace, ale odraz při skoku do výšky mi pomohl i při hodu diskem. Moc důležitý

Věra pro předání medaile zvolila záměrně symboly trikolory – červené nehty, bílé tričko a modré sako.

je pevný kotník a dobrý odraz, v tom jsou si tyhle disciplíny jsou hodně podobné. Já jsem nakonec zvolila hod diskem, protože je tam ta krásná otočka. Přišla jsem na to, že mám smysl pro rotaci, což každý nemá. Přestože jsem šla jakoby proti zdi, protože mi všichni říkali, že jsem moc malá a nemám velké rozpětí rukou, byla jsem odhodlaná a moc jsem to chtěla. Ženský disk váží jen kilo a ta disciplína je hodně o rychlosti. A mně šla k rychlosti i síla. Naučila jsem se správnou techniku a s ní přišly i kýžené výkony.

Pochlubíš se?

Hned po gymnáziu to byly moje první obrovské úspěchy – na mistrovství Evropy juniorů jsem se dostala až do finále a o dva roky později jsem se umístila na mistrovství Evropy v kategorii do 23 let na bronzové příčce. Strašně moc jsem chtěla olympijskou medaili z jakéhokoli kovu. Proto jsem nešla ani na vysokou školu a všechen čas věnovala tréninku. Několik let jsem fungovala jako stroj – ráno jsem vstala, šla trénovat, potom oběd, spánek a odpoledne opět trénink. Trenér Šilhavý na Rudé hvězdě Praha mě dřel do úmoru. Bylo to náročné nejen fyzicky, ale i psychicky. Nebyly svátky, dovolená, víkendy. Člověk musí mít obrovské odhodlání a disciplínu. Já jsem se chtěla žít sportem a šla jsem za tím. Byly to krušné chvíle, ale ta dřina se mi několikanásobně vrátila a ty výsledky jsou zasloužené. Získala jsem skvělé zážitky, poznala spoustu zajímavých lidí a procestovala skoro celý svět. Samozřejmě, že tím, jak se mi zlepšovaly výkony, zvyšoval se mi i životní standard, ale nikdy

jsem ani nepřemýšlela o tom, že bych dělala atletiku kvůli penězům. V naší zemi je spousta talentovaných lidí, ale často zvítězí pohodlí nad dřinou a bolestí. Jedno je ale jisté. Sport se musí dělat srdcem! Když ho budete dělat pro peníze, je to špatně. Jako obrovský bonus vnímám to, že mi atletika pomohla postavit si dům snů ve Statenicích, to ano, ale mým jediným snem byla ta medaile. Jediné, po čem jsem opravdu nikdy neprahla, to je ta sláva a medializace. Člověka to potom příliš omezuje v jeho osobní svobodě a soukromí. To jsou věci, které jsem si vždycky hlídala.

A ta nakonec ta medaile přišla. Sice o devět let později, ale přišla. Jak to bylo?

Během vrcholové kariéry jsem se připravovala na světovou soutěž, cestovala jsem po závodech, vedla jsem světový žebříček. A tak jsem v roce 2004 odcestovala na olympiádu do Athén a věřila tomu, že se můžu umístit na bedně. Ale skončila jsem čtvrtá, o pouhých devět centimetrů, a od zlata mě dělil necelý metr. Bylo to opravdu hodně těžké smířit se s tím, že jsem neuspěla i poté, co jsem fakt nepřetržitě dřela. Už jsem měla bronz z mistrovství světa, bronz z mistrovství Evropy, ale ta olympijská medaile mi pořád chyběla. Pro sportovce je olympiáda nejsilnější soutěž, na kterou se chystá, je to výjimečný závod. Ale čekat čtyři roky na další, to je strašně dlouhá doba. Vloni se mi navíc ozvalo staré zranění kotníku, takže jsem si byla celkem jistá, že se toho vysněného kovu už nedočkám. Ale jak se říká o božích mlýnech, přišel po devíti letech zcela nečekaný zvrat. Ani ve sportu to vždycky není fěr hra. A Bě-

lorusce, která tehdy skončila třetí, se to nevyplatilo. Ona si užívala slávy, která ji nepatřila. Dlouhých osm let se uchovávaly vzorky moči, které závodníci odevzdávají před startem. A před jejich likvidací se ještě jednou kontrolují. Díky vyspělejší technologii se teď našlo to, co se tehdy tak snadno najít nedalo – anabolika. A její ortel byl vyřčen. A mně se po těch letech dostalo té cti a zadostiučinění, že mi olympijský výbor zpětně uznal bronzovou příčku. Proto když ta zpráva přišla ta nečekaná zpráva, neubránila jsem se slzám a emocím. Byla to pro mě obrovská odměna za celoživotní poctivost ve sportu a dřinu. Letos jsem po patnácti letech poprvé nevyjela na šampionát, protože mě trápí staré zranění a už to šlo přes bolest, proto jsem se rozhodla, že ukončím vrcholovou kariéru. Tak co víc bych si mohla přát?

To je příběh se šťastným koncem. Ale co dál? Pověsíš sport na hřebík?

To určitě ne. Sport mě vždycky bavil a baví, mám svoje plány, které chci uskutečnit. Neznamená to určitě, že když končím s vrcholovým sportem, že už sportovat nebudu. Pohrávala jsem si i s myšlenkou, že tady, ve Statenicích, vytvořím tréninkovou skupinu dětí, kterým se budu věnovat. Proč neudělat nějaký malý atletický oddíl ve Statenicích? Ale tady je největším problémem to, že tu není adekvátní atletické hřiště. Na tom to tady stojí. Zájem dětí se dá získat osvětou, něčím je navnadit, to není problém. Prozatím tohle téma nechávám otevřené. Ale bylo by mi ctí udělat něco pro lidi v obci, ve které žiji.

Jak se ti bydlí ve Statenicích? A proč zrovna ve Statenicích?

Chtěla jsem to mít všude blízko. Jak k mé domovině, tak i na Duklu, kde trénuji. A Statenice jsme s manželem našli úplně náhodou. Moc se nám tady zalíbilo a rozhodli jsme se, že se tady usadíme. V roce 2007 jsme začali stavět a o dva roky později jsme se nastěhovali. A postupně tvoříme zá-

zemí pro rodinu, kterou, samozřejmě, plánujeme. A jak se mi tady žije? Nádherně. Já jsem občankou Statenic, protože jsem to tak cítila. Je to správné, mít tady trvalé bydliště, když tady bydlím. Mám štěstí, že mám skvělé sousedy. Potom se žije mnohem lépe, když si lidé nedělají naschvály nemraží se na sebe. Mě to připadá nedůstojné i vůči tomu domu. My jsme si tady vybudovali domov, tak přece nebudeme mít trvalé bydliště v Praze. Takže se ze mě stala vesnička a jsem na to hrdá! Myslím si, že je to důležité i pro tu obec – udělat ji i takovým způsobem jméno. Protože když tady budou mít lidé trvalé bydliště, bude obec vzkvétat. Ale když bude mít půlka Statenic trvalé bydliště v Praze, v tom vidím problém. A když ten problém vidím, musím začít u sebe. A tak jsem začala.

protože v domě je ženská ruka strašně důležitá. A tak už nebudu soutěžit, ale budu se v atletickém světě pohybovat trenérsky. Letos jsem k tomu trochu přičichla, mám tři dospělé vícebojaře, trénuji je na Dukle v hodu diskem a moc mě to baví.

A co jiného tě vlastně baví kromě atletiky?

Mým největším koníčkem po atletice je hudba. Ať je to soul, black music, česká muzika, mám ráda jakoukoli hudbu, a volím ji podle nálady. Mám moc ráda rytmickou hudbu. Možná je to díky Dominikánské republice, kterou miluji a kde se tančí merenge. Tam se zapojují hodně boky a to mě baví. Kamarádi o mě vědí, že když řeknu, že chci jít na diskotéku, tak ne proto, že se chci jít opít, ale jednoduše

Věrka je na své kovy právě hrdá – jsou odměnou za obrovskou dřinu a odhodlání.

Tedy bude asi i víc času na rodinu a na koníčky. Netrpěl tvůj manželský život kvůli sportu?

S manželem jsme spolu čtrnáct let. On si taky ušel dlouhou cestu, dělal řeckořímský zápas a já jsem v tom, mít vedle sebe zápasníka, viděla opravdovou ochranu. Jenže potom z profesionálního sportu odešel, našel si zaměstnání a sport si nechal jenom jako koníček. Na zápas nezanevřel, chodí boxovat a hraje golf, chodí běhat do lesa a je hodně aktivní. A navíc je hodně tolerantní. Prožíval se mnou i moje stavy, kdy jsem brečela bolestí, je to asi divné to říct, ale často mě všechno strašně bolelo, ráno jsem měla takové bolesti svalů, že jsem myslela, že ani nevstanu. A on stál vždycky při mě a byl mi obrovskou oporou. Poslední dobou si ale uvědomuji, že jsem byla častokrát zraněná a to že není správné. Víceméně jsem se rozhodla v okamžiku, kdy jsme se nastěhovali do Statenic. Tehdy jsem si uvědomila jednu věc: jsem sportovec – žena, mám svůj dům, o který se musím a chci starat, a najednou jsem viděla, že ty síly musím rozdělit. I proto přišlo letos rozhodnutí, že se s vrcholovým sportem rozloučím,

proto, že z toho parketu prostě neslezu. Je to zvláštní, například k hudebním nástrojům vztah nemám, neumím na nic hrát. Mám pochopení pro cizí jazyky, ale hudební nástroje nezapadají do mého života, mám pro ně vloh. A potom moc ráda vařím. My máme raději spíš neobvyklá jídla, klasickou českou kuchyni moc ne, to ale neznamená, že neumím třeba svičkovou. Možná je to tím, že hodně cestuji a měla jsem možnost vyzkoušet různé kuchyně. U nás doma jednoznačně vede ta italská. Je lehká, jednoduchá a chutná. Potom mi učarovala jihoafrická gastronomie, tam jsem poprvé ochutnala pštrosí maso a naprosto mě nadchlo. Je tmavé, není masné a chutná trochu jako divočina. No a potom mě baví zahrádka, mám tady bylinkový koutek, čerstvé bylinky používám často a ráda. Takže se ze mě pomalu stává hospodyňka a až přijde čas, určitě nás v domě bude víc. Ale kdy to bude, to je zatím ve hvězdách.

Nudličky z pštrosího masa na houbách podle Věrky Cechlové

Na 4 porce potřebujeme:

750g pštrosího masa (odřezky ze steaku), 50g uzené slaniny nakrájené na kostičky, 3 cibule, 250g lišek nebo žampionů, koření na divočinu, sůl dle chuti, 250ml smetany na vaření, 2 velké lžíce sádla

Pštrosí maso nakrájíme na nudličky a osolené zprudka opečeme na rozpáleném sádle, přidáme slaninu a nakrájenou cibuli. Přidáme houby, osmažíme společně, zalijeme smetanou a krátce povaříme.

Příloha podle chuti: domácí nudle, restované brambory, divoká rýže...

*Dobrou chuť přeje
Věrka Cechlová!*

*Text: Renáta Šťastná
Foto: Renáta Šťastná,
archiv Věry Cechlové Pospíšilové*

Kommando der k. u. k. Isonzo-Armee.

1914 1918

VZPOMÍNKA NA PADLÉ u příležitosti 95 let od ukončení 1. světové války

Pietní akt u památníku padlých, ve Velkých Přílepech – Kamýku za účasti vojáků čestné stráže, armádních záloh a členů klubů vojenské historie v dobových uniformách.

Tematické soutěže pro malé i velké, armádní laserová střelnice, hod granátem...

Výstavy dokumentů a zbraní,
historické mapy, dokumentární filmy
o 1. světové válce.

Vojenský kemp a technika,
stylové občerstvení...

Za hudebního doprovodu HARMONIKA DUO
Renata & Josef Pospíšilovi

Výstavy a promítání 10.00–17.00
centrum obce
Hlavní program 13.00–16.00

Velké Přílepy sobota 9. 11. 2013

Vstup zdarma

Krátce z obce

Brigády na dětském hřišti v Černém Vole se v sobotu 15. června zúčastnilo 15 občanů Statenic. "Počasí ideální, všichni měli dobrou náladu a chuť pracovat na společném díle. Udělalo se plno práce, což je dobře" připsal do e-mailu účastník brigády a autor fotografie Pavel Tomek.

JL

SETKÁNÍ SE SENIORY

se bude konat v neděli 17. listopadu 2013 od 15 hod.
ve Statenické KRČMĚ.

- ☉ Prosíme občany nar. v roce 1938 a starší, kteří mají zájem se tohoto setkání zúčastnit, aby kontaktovali Obecní úřad Statenice.
- ☉ Můžete se těšit na dechovou kapelu, guláš a něco sladkého.
- ☉ Přijďte posedět a zpříjemnit si nedělní odpoledne s přáteli u dobré kávy.
- ☉ S ohledem na zákon o ochraně osobních údajů obecní úřad nesmí hromadně rozesílat pozvánky na adresu trvalého bydliště.

Děkujeme za pochopení.

Obecní úřad Statenice, tel. 220970418,
e-mail: info@statenice.cz

Tradičním oslavám Dne dětí pořádaným Čarodějnicemi od Juliány a OÚ Statenice letos počasí vůbec nepřálo. Nezbylo, než se se všemi soutěžemi a hrami uchýlit pod střechem.

JL

Přišlo poštou

Vážený pane starosto, vážená paní Špičáková,

Vaši žádost ohledně zvýšení počtu tlačítek pro zastavení v zastávkách na znamení jsem konzultoval jak s dopravcem „ČSAD MHD Kladno a.s.“ (p. Šarbach), tak i s naším vedoucím odboru marketingu. Obě zastávky v Černém Vole vykazují minimální obraty cestujících. Problémy s počtem tlačítek by už být neměly, protože, dle obecných podmínek standardů kvality Pražské integrované dopravy, které stanovují jednotnou úroveň kvality poskytovaných služeb, jsou všechna tato tlačítka nainstalována u všech dveří autobusu, a to ve výšce maximálně 1,5 m nad úrovní podlahy. Již v minulosti jsem Vám doporučoval, aby cestující sdělil řidiči o svém úmyslu vystoupit na zastávce na znamení včas, tj. o zastávku dřív (aby si řidič cestujícího pamatoval), popř. aby zvonek použil už při odjezdu autobusu z předchozí zastávky. Takto to běžně cestující dělají, když chtějí vystupovat například na Pučálce. Panu řidiči oznámí o svém úmyslu vystoupit při odjezdu z Jenerálky a funguje to zcela bez problémů.

Se srdečným pozdravem

Tomáš NEDVÍDEK
referent silniční a městské dopravy
odbor plánování – oddělení přípravy provozu

tel.: +420 234 704 528
e-mail: nedvidek@ropid.cz

Krátce z obce

Koncem srpna natáčela společnost VT studio v naší obci část dokumentu o obcích sdružených v mikroregionu Od Okoře k Vltavě.

JL

Pohodové nákupy v Šestce doplňují i atrakce pro děti. Prostě, sousedství...

Chybí vám spojení nákupů a volnočasových aktivit například s dětmi? Obchodní centrum Šestka na křižovatce Evropské ulice a Pražského dálničního okruhu tuto možnost nabízí. Celkové architektonické pojetí je velmi velkorysé a vylučuje tlačeniče nebo jiné příčiny stresu pro děti. Skladba obchodů a jejich rozvrstvení po centru, spolu s množstvím odpočívadel, je velmi přehledné a pohodlné.

Celková nabídka Šestky je podřízena filosofii lokálního centra. To vybízí k návštěvám několikrát do měsíce – a nemusí jít pouze o nákupy. Případně, nákupy je možné spojit s řadou dalších aktivit.

OC Šestka láká například na výstavy a výstavní projekty, jako byly nedávno Letadla zblízka. Minimálně jednou v měsíci

zde probíhá Dětský bazárek, kde je možné prodat, vyměnit nebo darovat vše, co už se nevejde do šatníku vašich dětí. Ve zdejším Family centru každou sobotu od 14.00 baví početné (a nejen dětské) publikum přední divadelní soubory s nejrůznějšími klauniádami, klasickými pohádkami i novými inscenacemi.

Projekt má takový ohlas, že vedení Šestky uvažuje o jeho rozšíření i na další termíny. Třeba na neděli, jako doplněk dalšího úspěšného konceptu – Kreativních dílniček. Od 14.00 do 17.00 jsou pro děti ve Family centru k dispozici profesionální výtvarníci, s nimiž si děti osvojují nejrůznější techniky a umělecké disciplíny. Výrobky a práce z dílniček potěší každého rodiče, který má zatím čas na nákupy nebo relax u kávy.

šestka
obchodní centrum

Doplňme, že OC Šestka na ploše více než 27 500 m² nabízí stovku obchodů včetně restaurací a kaváren. Vedle hypermarketu Albert se zde nachází prodejny populárních módních značek jako H&M, Intersport, Dattart, GANT, dm drogerie, s. Oliver, Time-out, CCC, Humanic, New Yorker, Pompo, Klenoty Aurum, MCS, Adidas, Camel Active, Sephora, FAnn, Rock point, Klier, Tescoma nebo Komerční banka.

- PR -

Více informací na www.ocsestka.cz.

Krátce z obce

Slavnostní otevření renovovaného dětského hřiště v Černém Vole v sobotu 6. září 2013 provázelo krásné počasí, skvělá nálada a především velká radost.

Foto: Pavel Tomek

Tradiční sousedské posezení se konalo v sobotu 14. září 2013 ve znamení veselých písniček s harmonikou, zabíjačkových pochoutek, opékání buřtíků i jízdy na koních pro naše nejmladší.

JL

PROJEKTY POZEMNÍCH STAVEB

**novostavby, přístavby, nástavby
a stavební úpravy stávajících staveb**

▷ zpracuji projektovou dokumentaci od studie po dokumentaci pro stavební řízení

▷ mnohaleté zkušenosti v oboru, spolupráce se specialisty (statik, požárník ...)

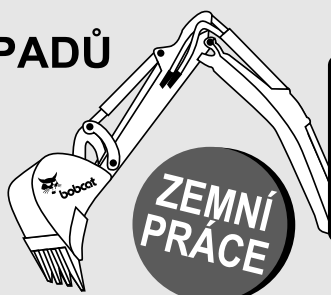
Ing. Denisa Jarosilová
dena.volf@volny.cz ■ 605 969 974

Územní plán schválen

Zastupitelstvo schválilo a vyhláší tedy 3. změnu územního plánu, který se týká umístění mateřské školky na obecním pozemku PARÁDNICE. Vyhlášení této změny umožní postavit mateřskou školku. Bez tohoto kroku by to nebylo možné. Školka je plánovaná pro 40 dětí tj. 2 třídy po 20 dětech. O dalších krocích budeme občany informovat v dalším čísle Zpravodaje. Text 3. změny je k dispozici na obecním úřadě. Zastupitelstvo také schválilo zadání nového územního plánu, který je také k dispozici na obecním úřadě. Nyní přijde další etapa, kterou je vypracování a schválení návrhu územního plánu. Návrh se bude muset vypořádat s požadavky občanů, a to jak na změny charakteru pozemků, zejména tedy na pozemky stavební, tak i s dalšími podněty občanů na občanskou vybavenost a podobně. OBČANÉ MOHOU AŽ DO ODVOLÁNÍ PŘEDKLÁDAT SVÉ POŽADAVKY A NÁVRHY.

OÚ Statenice

- PRÁCE MINIBAGREM
- ODVOZ ODPADŮ
- ZEMINY
- BETONY
- VYKLÍZENÍ

PaKK
KONTAJNERY
ODPADY

777 121 221 | PRAHA 6

www.praha-kontejnery.cz

777 12 12 21
www.praha-kontejnery.cz

Srdčně blahopřejeme!

Krásného životního jubilea
se ve druhé polovině roku 2013
dožívají naši spoluobčané

Elena KOSTOVÁ – 90 let
Miloslav STRACH – 90 let
Jaroslava PLECITÁ – 85 let
Jana MYNAŘÍKOVÁ – 80 let
Vlastimil PECKA – 75 let

Přejeme jim hodně zdraví, štěstí,
životní pohody a ještě mnoho
dalších spokojených let!

OÚ Statenice

Zpravodaj Statenic a Černého Vola

EVROPSKÉ PENÍZE: *nazmar už nesmí přijít ani koruna!*

Život v menším městě či vesnici má své kouzlo. Stále více lidí se stěhuje do obcí a měst v okolí Prahy a snaží se zapojovat do tamního společenského a kulturního života. Rozvíjejí místní tradice, zkrášlují veřejná prostranství a vylepšují vše tak, aby se v místě dobře žilo jim i jejich dětem. Obce díky tomu začínají vzkvétat.

Toto úsilí nicméně často probíhá v kulisách rozbitých silnic, neopravených domů, úbytku pracovních míst, mizejících obchodů, vlakových a autobusových spojů či nefungujících veřejných služeb. Většinou jde o pozůstatky předlistopadového režimu, někdy však o důsledky nerozumných kroků učiněných v posledních dvou desetiletích.

Dobrá vůle a angažovanost bohužel nestačí – náprava si vyžádá hodně peněz. A ty (nejen v malých obcích) chybí. I poté, co letos konečně dostanou navíc přibližně 12 miliard, které se nám podařilo vybojovat v dlouhém a náročném zápase proti diskriminačnímu rozpočtovému určení daní. Nespravedlivá disproporce mezi obcemi největších měst a obyvateli menších obcí a měst byla výrazným způsobem umenšena.

Oněch dvanáct miliard umožní uspokojivější rozvoj měst a obcí. Ten může být ale ještě rychlejší – kdybychom byli schopni efektivněji čerpat prostředky z fondů Evropské unie. Naše republika vyčerpala dosud jen třetinu

možných prostředků, což považují za neomluvitelné. Už dnes je jasné, že přijdeme přinejmenším o desítky miliard, které měly a mohly sloužit dobré věci. Místo toho často neprošly síti zbytečné byrokracie nebo nebyly využity kvůli pouhé neinformovanosti.

Čerpání evropských dotací v období 2014 – 2020 se musí řídit zdravým rozumem. Jedině tak se peníze dostanou k lidem v obcích a městech a budou podpořeny rozumné projekty. Pak prostředky určené pro rozvoj země mohou rozvoji opravdu pomoci. Tyto požadavky se zdají být samozřejmé, jak jsme ale viděli, jejich plnění tak samozřejmě není.

Stovky miliard nesmí uniknout

A čeho bude možné díky důslednému čerpání evropských fondů dosáhnout? Můžeme opravovat silnice, budovat kanalizace, parky, školy a školky, zdravotní střediska či kulturní centra nebo podporovat vznik pracovních míst. Lidé, kteří mají kde pracovat a nemusí za prací jezdit daleko, mají více chuti a času na společenský život. Kde jsou lidé, tam se daří i živnostníkům. Život obcí se zas dostává do rozumných kolejí. A to je důležité.

Jako bývalá vrcholová sportovkyně umím zabrat. Do zápasu o evropské peníze

se hlásím a jdu do něj naplno! Po zkušenostech z minulosti vím, že bez zastoupení v parlamentní politice je zajištění dostatku prostředků pro regionální rozvoj téměř nemožné. K reformě rozpočtového určení daní by bez našeho úspěchu ve volbách před třemi lety došlo jen těžko.

V případě čerpání evropských peněz je tomu podobně. Jako regionální politici si musíme ohlídat, aby peníze směřovaly ve prospěch rozvoje venkova – a aby nezůstaly nevyčerpány. Bez vás, spoluobčanů ve Středočeském kraji, však tato snaha bude marná. Proto prosím: pojdte do toho se mnou! ☺

*Ing. Věra Kovářová
bývalá starostka obce Chýně,
krajská zastupitelka
kandidátka do Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR*

♦ OBKLADY, DLAŽBY ♦ VYBAVENÍ KOUPELEN

NA PLOŠE
150 m²

Hrdinů 139, HOROMĚŘICE

mobil: 777 333 563
mail: mrazek.b@seznam.cz

dumrealit.cz®

Realitní specialista pro Prahu 6, Horoměřice, Státnice, Velké Přílepy a okolí

JACQUELINE KABÁTOVÁ
majitelka frančizové kanceláře

**nabízí profesionální služby
při prodeji či pronájmu vaší
nemovitosti**

KONTAKT: + 420 731 628 968,
kabatova@dumrealit.cz

www.dumrealit.cz/diamond

Ceník inzerce

1/12 str. – 200 Kč	1/4 str. – 600 Kč
1/9 str. – 270 Kč	1/3 str. – 800 Kč
1/8 str. – 300 Kč	1/2 str. – 1 200 Kč
1/6 str. – 400 Kč	1 str. – 2 400 Kč

Nekomerční řádková inzerce zdarma.
Vydavatel není plátcem DPH.
Další číslo vychází v ??? 2013.

Kontakt: JUDr. Jitka Lenková,
lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834

Soukromá školka

ve Velkých Přílepech, Kladenská 18

Pro jsou připraveny bezpečné a podnětné prostory odpovídající normám KHS pro MŠ. O pečujeme vlnidný, zodpovědný a pedagogicky kvalifikovaný.

♥ pronájem prostor pro příležitosti oslav, besed, výstav, ...
♥ spolupráce s odborníky a okolními MŠ

♥ profesionalita
♥ jeden den docházky zdarma
♥ přijatelná výše školného
♥ celodenní individuální péče o děti
♥ k dispozici zahrádka
♥ mimoškolní aktivity

telefon: 728 919 735, www.clovick.org

Školička/Daycare

Kurzy angličtiny/English courses
Horoměřice

Více informací na www.happyfaces.cz

Kontaktujte nás na info@happyfaces.cz nebo na tel. číslech 734 700 037

724 673 796

Najdete nás na adrese Lysolajská 891, Horoměřice

Školička i krátkodobé hlídání s angličtinou Daycare

Kurzy angličtiny pro všechny věkové kategorie English courses for adults and children

Tvořivá páteční dopoledne pro rodiče s dětmi Creative Friday mornings for parents and children

Od října Pilates / Pilates classes

Nabízíme kurzy a aktivity pro děti i dospělé.

Otevřeno máme každý všední den.

We offer activities for children and adults.

We are open every weekday.

TĚŠÍ SE NA VÁS HAPPY FACES

Zeman S.R.O.

STAVEBNÍ ŘEMESLA

se sídlem v Jinočanech, Náměstí 5. května 17, Praha-západ

firma působící na trhu již 16 let, zajistí Vám dle Vašich představ

- ▶ přípravu a rozpočet stavby
- ▶ kompletní stavbu na klíč a terénní úpravy
- ▶ nástavby, přístavby, půdní vestavby a rekonstrukce vnitřních prostor vašeho RD, bytu, bytových jader, nebytových prostor, chat atd.
- ▶ sádkartonové příčky, konstrukce, obklady, dlažby
- ▶ zednické, malířské, truhlářské, lakýrnické, zámečnické, sklenářské práce
- ▶ rozvody vody, kanalizace, ÚT, elektroinstalace a VZT

Neváhejte a volejte Ing. Zeithamla

tel. 777 662 353, 224 312 456

e-mail: zeman@remesla-zeman.cz ◀▶ www.remesla-zeman.cz

Servisní služby

Postaráme se o vaše okna

Naše firma se nově zabývá **pozáručním servisem plastových oken**, které jsou montovány konkurencí či dávno neexistujícími firmami. Dále pro nás není problém seřízení Euro a hliníkových oken a dveří. Narozdíl od konkurenčních firem opravíme i okna, která nejsou z naší vlastní výroby!

O servisní služby se postarají naši vyškolení pracovníci, které můžete kontaktovat na čísle **605 232 576**

- └ Pozáruční servis
- └ Seřízení oken a dveří
- └ Výměna skel – při prasknutí nebo při výměně za nová.
Výměna a opravy kování (kování ROTO).
- └ Výměna ovládacích prvků – Kliky, madla, samozavírače
- └ Servis a výměna doplňků jako jsou žaluzie, sítě, rolety, parapety.
- └ Servis zimních zahrad

STAV.SERVIS
LAKAM S.R.O.

Vlastní výroba oken a dveří

Proč okna a dveře od nás?

- └ Vlastní výroba plastových oken a dveří
- └ Kvalitní německý šestikomorový profil Inoutic
- └ Plastová okna jsou jedničkou v energetické účinnosti
- └ Snadná údržba plastových oken
- └ Vynikající ekologická bilance plastových oken
- └ Mimořádně dlouhá životnost plastových oken

ŽALUZIE ZDARMA!

Lutovítova 594, 278 01 Kralupy n. Vltavou,
tel./fax: 315 721 694 – 5

www.lakam.cz

Pizzeria
"Sklipek"

**ROZVOZ JÍDEL
A NÁPOJŮ ZDARMA**

Tel.: 220 920 772

V údolí 40 - Suchdol

www.pizzasklipek.cz

Rozvoz zdarma v lokalitě Suchdol, Horoměřice a Lysolaje

Optika Suchdol

Májová 23, Praha 6 - Suchdol, roh ulice Internacionální a Májové

Otevřeno

Po, Út, Čt, Pá 9:00 – 18:00

St 12:00 – 18:00

So, Ne po dohodě

Tel: 212 249 792

e-mail: optikasuchdol@centrum.cz

www.optikasuchdol.cz

**Široký sortiment optického zboží
Brýle dioptrické, dětské, sluneční,
polarizační**

Antireflexní a multifokální skla

Opravy

Doplňky

Měření zraku

MÁME RÁDI ZVÍŘATA A SNAŽÍME SE JIM POMÁHAT

VETERINÁRNÍ ORDINACE MVDr. Eva Černochová

ZA CIHELNOU 476, STATENICE-ČERNÝ VŮL
tel.: 732 303 125 (T-Mobile), 728 544 128 (O2)
e-mail: cernochova-veterina@seznam.cz

- ◆ Interní a gynekologické vyšetření
- ◆ Chirurgické zákroky
- ◆ Akupunkturní léčba pohybového aparátu
- ◆ Čištění zubního kamene ultrazvukem
- ◆ Čipování
- ◆ Možnost objednání krmiva
- ◆ Stříhání psů

Ordinační hodiny

pondělí	9.00–11.00	16.00–21.00
úterý	–	15.00–21.00
středa	9.00–11.00	16.00–21.00
čtvrtek	–	15.00–21.00
pátek	9.00–11.00	16.00–21.00
sobota	9.00–11.00	–
neděle	–	19.00–21.00

Věrnostní akce - každé 5. mytí 50% sleva!

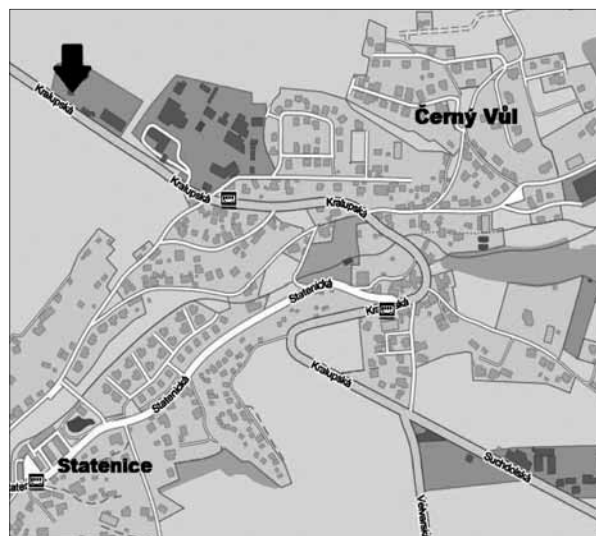

Otevřeli jsme nové moderní mycí centrum se špičkovým technickým řešením kartáčové mycí linky, které zajišťuje před mytím detailní načtení tvaru karosérie a tím vytvoření ideálních podmínek pro kvalitní a šetrné umytí vašeho vozidla

👍 cena od 88 Kč

👍 kartáčová myčka s mytím podvozku

👍 vyzkoušejte také naše samoobslužné mycí boxy!

V areálu Autodopravy
Bydžovský - Kralupská 470,
Černý Vůl

Otevřeno: po-so 7-19 hod. a ne 9-19 hod.

TOP09

VÍME, KAM JDEME

S podporou Starostů

Mgr. Helena Langšádlová
místopředsedkyně TOP 09
kandidátka do PSP ČR

ROZDAT ÚSPORY, NEBO ODPOVĚDNĚ INVESTOVAT?

Rozhodněte 25. a 26. října

šestka
obchodní centrum

Váš šestý smysl

**Centrum
plné
zábavy**

**nejen
pro děti**

Pro děti nabízíme spousta zábavy.
Tobogán, prolézačky, dětský koutek,
každý víkend zábavné programy.

Bavte se s námi.

Více na www.ocsestka.cz.

**ZNAČKY
PRAHA**
— safety for roads —

Bezpečné cesty

Černý Vůl č. p. 90, 252 62 Statenice, Czech Republic, tel.: +420 220 199 311, fax: +420 220 970 050

www.znacky-praha.cz

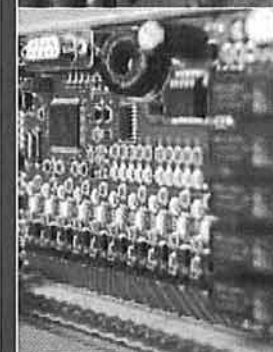
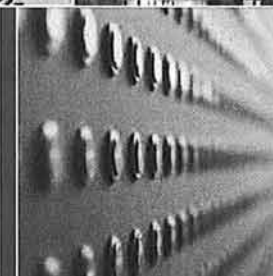

Reflexní dopravní značky

Proměnné dopravní značky

- Technologie otočných hranolů
- LED technologie
- Technologie LCD displejů

Letištní dráhové a pojezdové znaky

T R E E S

PRODEJNÍ ZAHRADA Černý Vůl

JE ČAS SÁZET
OVOCNÉ STROMKY V PRODEJI OD 8. ŘÍJNA

PODZIM je pro zahradníky druhé jaro a tak co můžete udělat na podzim, neodkládejte na jaro.

Podzimní oslava sklizně v průběhu října

V pátek **20. září** bude zahájena naše tradiční podzimní výstava, která bude probíhat do konce října. Podzim je obdobím sklizně a zúčtením naší celoroční práce, přijďte si tedy pro inspiraci a dobré nápady. Během výstavy je o sobotách vždy připravena degustace dýňových pomazánek a jiných dobrot.

Dětská výtvarná dílna Skřítkové v zahradě

Srdečně vás zveme na tvořivou dílnu pro děti, mámy a táty. Kromě vyřezávání dýní a skřítků vás čeká tvoření různých hudebních nástrojů z přírodnin.
Ať žije podzim, zahrada, děti i skřítkové!

Po – Pá 9 – 18 hodin

So 8 – 17 hodin

Telefon: 220 970 790, e-mail: trees@trees.cz

SLEDUJTE NOVINKY A AKCE NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH!

www.prodejnizahrada.cz